

Sygn. akt III KK 394/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

w sprawie **T. G.**

o wydanie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

w dniu 23 listopada 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 11 sierpnia 2015r. w sprawie sygn. akt V

Ka .../15 utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 marca 2015r. w sprawie X K .../14,

1 - uchyla zaskarżony wyrok w części w jakiej utrzymano nim w mocy rozstrzygnięcie zawarte w pkt I wyroku łącznego Sądowi Rejonowemu w G. z dnia 18 marca 2015r. w sprawie X K .../14 oraz uchyla rozstrzygnięcie zawarte w pkt I wskazanego wyżej wyroku łącznego i w tym zakresie, na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 537§2 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego umarza,

2 – w tej części kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. w pkt I wyroku łącznego z dnia 18 marca 2015r. w sprawie skazanego **T. G.** (sygn. akt X K 899/14) dokonał połączenia następujących skazań z wyroków:

- Sądu Rejonowego w G. z dnia 14 stycznia 2011r., wydanego w sprawie o sygn. akt X K 1273/10 za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 3 października 2010 r., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata. Postanowieniem z dnia 27 listopada 2012 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary;

- Sądu Rejonowego w G. z dnia 23 marca 2011 r., wydanego w sprawie o sygn. akt X K 1116/10 za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 14 września 2010r., za który wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata;

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 8 kwietnia 2011r., wydanego w sprawie o sygn. akt II K 59/11 za czyn z art. 178a §1 k.k., popełniony w dniu 22 października 2010r., za który wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata;

i wymierzył za nie jedną karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok łączny w omówionym zakresie zaskarżył osobistą apelacją skazany, podnosząc w niej między innymi, że skoro upłynął okres próby w sprawie X K 1116/10 to zarządzenie jej wykonania jest oczywiście bezprawne.

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2015r. w sprawie V Ka 598/15 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok łączny.

Kasację od tego orzeczenia, na korzyść skazanego, wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny i podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 433§2 k.p.k., polegającego na przeprowadzeniu wadliwej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy nieprawidłowego rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt X K 899/14, pomimo tego, że było ono dotknięte rażącym i mającym istotny wpływ na treść orzeczenia naruszeniem art. 410 k.p.k. polegającym na pominięciu przez Sąd wynikających z

materiału dowodowego i mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności co do przebiegu postępowania wykonawczego wobec skazanego T. G. w sprawie Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt X K 1116/10 i w konsekwencji błędnym przyjęciu, iż orzeczona wydanym w tej sprawie wyrokiem kara roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby jest w dacie wydawania wyroku łącznego możliwa do wykonania, w następstwie czego doszło do wadliwego, bo z rażącym naruszeniem art. 75 § 4 k.k. i art. 85 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r., połączenia kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem w sprawie o sygn. akt X K 1116/10, pomimo, iż upłynął termin umożliwiający zarządzenie jej wykonania, a tym samym kara nie podlegała łączeniu.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie na podstawie art. 572 k.p.k. postępowania w zakresie połączenia kar pozbawienia wolności wskazanych w punkcie I wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt X K 899/14.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu, jakiego wymaga art. 535§5 k.p.k.

Bezspornie, w czasie wydawania wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w G. w sprawie X K 899/14, spośród trzech kar pozbawienia wolności (wykonanie wszystkich tych kar warunkowo zawieszono) połączonych w pkt I tego orzeczenia, tylko w stosunku do jednej z nich zarządzono jej wykonanie – kara wymierzona wyrokiem z dnia 14 stycznia 2011r. wydanym w sprawie o sygn. akt X K 1273/10. W przypadku kary wymierzonej w sprawie Sądu Rejonowego w G. wyrokiem z dnia 23 marca 2011r. o sygn. akt X K 1116/10, upłynął już dwuletni okres próby i kolejnych 6 miesięcy. Natomiast w odniesieniu do kary orzeczonej przez Sąd Rejonowy w M. wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2011r., wydanym w sprawie o sygn. akt II K 59/11, upłynął czteroletni okres próby, lecz nie minęło kolejnych 6 miesięcy wskazanych w art. 75§4 k.k.

Z całą pewnością zatem, kara wymierzona w sprawie X K 1116/10 nie podlegała łączeniu z pozostałymi wymienionymi powyżej, gdyż oznaczałoby to jej faktyczne zarządzenie wykonania, co stałoby w sprzeczności z dyspozycją art.

75§4 k.k., który wprost zakazuje zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, gdy upłynął już okres próby i kolejnych 6 miesięcy. Co więcej, kara ta przecież została w całości wykonania w takim kształcie, w jakim została orzeczona. Nie ma zatem również możliwości dwukrotnego odbycia tej samej kary pozbawienia wolności – raz jako zawieszanej, a następnie jako bezwzględnej.

W powyższej kwestii niczego nie zmienia okoliczność, że kara ta nie uległa zatarciu wobec niewykonania kary grzywny. Czym innym jest bowiem ustalenie, czy możliwe jest zarządzenie wykonania kary, a czym innym stwierdzenie jej zatarcia.

Zwrócić należy w tym miejscu uwagę Sądowi Okręgowemu, że podniesiony w apelacji skazanego zarzut (co do zasady tożsamy z zarzutem kasacji) był w pełni zasadny. A nieuwzględnienie go stanowiło naruszenie art. 433§2 k.p.k. (słusznie w kasacji wskazano ten właśnie przepis jako naruszony) – gdyż zarzut podniesiony w apelacji albo w ogóle nie został rozpoznany albo uczyniono to w sposób wadliwy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, zaskarżony wyrok należało uchylić w części w jakiej utrzymano nim w mocy rozstrzygnięcie zawarte w pkt I wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 marca 2015r. Konsekwentnie, należało również uchylić rozstrzygnięcie zawarte w pkt I wskazanego wyżej wyroku łącznego.

Wobec takiego rozstrzygnięcia, „odżyła” kwestia możliwości połączenia dwóch pozostałych kar wymierzonych wyrokami wymienionymi w pkt I wyroku łącznego Sądu w G. Zauważyć tu wypada, że również w przypadku kary wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 8 kwietnia 2011r. obecnie upłynął okres próby oraz kolejnych 6 miesięcy. Skoro w tym okresie nie nastąpiło zarządzenie wykonania tej kary, sytuacja jest analogiczna do omówionej. Również ta kara nie może zostać połączona w ramach wyroku łącznego z bezwzględną karą pozbawienia wolności, gdyż nie podlega już wykonaniu.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że w odniesieniu do kar wymienionych w pkt I wyroku z dnia 18 marca 2015r., w ogóle brak warunków do wydania wyroku łącznego. W tym zakresie zatem, na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 537§2 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego należało umarzyć.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc